

Rapportens tal for sandsynligheder for brand i tog er baseret på DSB's uheldsstatistikker. Det er de samme tal, som indgår i de risikoanalyser, der er gengivet i Trafikministeriets redegørelse. Derfor er der ingen forskel på vurderingen af sandsynligheder for brand i de to rapporter.

Artiklen i Jyllands-Posten tager imidlertid ikke hensyn til det faktum, at en risiko er et produkt af en sandsynlighed og en konsekvens.

Rapporten behandler således alle uheld, hvor en redning er nødvendig, eller hvor beredskabsmæssig indsats kan komme på tale. Risikoanalyserne behandler derimod de alvorlige uheld, dvs. risikoen for længerevarende afbrydelser af forbindelsen og risikoen for tab af menneskeliv.

Det er denne komplette risikoanalyse, der er gengivet i Trafikministeriets redegørelse.

Som det fremgår af ministeriets redegørelse er det for togpassagererne lige så sikkert at køre med tog i tunnelen som at køre på en tilsvarende strækning på land.

De oplysninger, der fremgår af Jyllands-Postens artikler, ændrer altså ikke på konklusionerne i Trafikministeriets redegørelse.

Spm. nr. S 698

Til statsministeren (7/12 95) af:

Ole Donner (DF):

»Hvilke konsekvenser vil statsministeren drage af, og hvad er statsministerens kommentar til, at Folketinget først fik kendskab til en irettesættelse fra EU's konkurrencedirektorat 5 dage efter, at brevet er modtaget i Trafikministeriet?«

Begrundelse

Det er meget uheldigt, at Folketinget først får kendskab til vigtig korrespondance i relation til folketingsdebatter 10 minutter før, debatten foregår i salen, når korrespondancen er modtaget i Trafikministeriet 5 dage før.

Når denne korrespondance så oven i købet indeholder meget kraftige irettesættelser af landets trafikminister og påbud om at sikre fri konkurrence på den overfart, der blev diskuteret i folketingsdebatten den 5. december 1995, er det helt uacceptabelt, at tingene ikke tilstilles Folketinget noget før.

Endelig er regeringen jo ikke uvidende om, at den i dette spørgsmål er på kollisionskurs med ikke bare en række partier i Folketinget, men også med EU, der naturligvis kræver reglerne om fri konkurrence overholdt.

Det er stærkt påkrævet, at statsministeren slår hårdt ned over for den slags ufine metoder i et af regeringens ministerier.

Ét er, at vi i Folketinget kan være uenige om nogle ting, men noget andet er at give folkestyret en ordentlig behandling. Det må statsministeren sikre.

Svar (14/12 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Trafikministeren redegjorde ved en forespørgselsdebat i Folketinget den 5. december 1995 for, hvordan ministeren agter at sikre, at der skabes konkurrence på færgefarten mellem Helsingør og Helsingborg.

Inden debatten havde ministeren med brev af 5. december 1995 til Folketingets Trafikudvalg fremsendt dels et notat fra Kammeradvokaten af 4. december 1995, og dels den i spørgsmålet omtalte henvendelse – en telefax af 1. december 1995 fra en direktør i Europa-Kommissionens konkurrencedirektorat til Trafikministeriet om sagen.

Jeg kan i øvrigt henvise til min besvarelse af 13. december 1995 af spørgsmål nr. S 703.

Spm. nr. S 834

Til boligministeren (21/12 95) af:

Ole Donner (DF):

»Vil ministeren give Folketinget en redegørelse for regeringens holdning til Rigsrevisionens anvisninger i dens beretning af 19. december 1995, herunder placere et ansvar for overførslen af millionbeløb fra Lejrerbo til det private firma Lejinco samt udstikke skrappe retningslinjer for tilsynet med de almennyttige boligselskaber?«

Begrundelse

Regeringen og Folketinget kan ikke stiltiende se på, at lejernes penge er blevet brugt til alle muli-